

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015569
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015569.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalú v trestnej veci proti odsúdenému D. Y., nar. XX.XX.XXXX v H. nad H., bytom S. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 02. apríla 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.02.2020, sp. zn. 6Pp/282/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného D. Y. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený D. Y. vykonáva súhrnný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/11/2017 zo dňa 04.07.2018, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (pôvodne so stredným stupňom). Na výkon trestu odsúdený nastúpil dňa 04.07.2018 a tento má predpokladane vykonať po započítaní už vykonaného trestu v iných trestných veciach dňa 12.01.2021. Lehota na podanie návrhu na podmienené prepustenie odsúdenému plynie odo dňa 12.07.2019.

Dňa 19.12.2019 bola Okresnému súdu Trenčín doručená písomná žiadosť odsúdeného D. Y. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom uviedol, že má trojročnú dcérku, s ktorou chce stráviť zvyšok života a starať sa o ňu.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.02.2020 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 6Pp/282/2019 tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona návrh D. Y. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po vyhlásení sťažnosť odsúdený D. Y., ktorú však bližšie do konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmienené prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa

§ 66 ods. 2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd zhodnotiac komplexne všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Avšak vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a priemerné hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch s prihliadnutím aj na účel trestu. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. či odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z hodnotenia odsúdeného D. Y. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojím správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmiennečného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený D. Y. preukazuje iba čiastočne splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie, že resocializačná prognóza odsúdeného bolo vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, voči ktorej je čiastočne kritický (verbálne síce prezentuje kritický postoj no vzhľadom k vysokej recidíve sa tento jeho verbálny postoj javí ako formálny), dlhový a nižšieho intelektu. Prítom je nutné uviesť, že podstatne odlišný a pritom negatívny charakter má predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený D. Y. bol 20-krát súdne trestaný, a to najmä pre trestné činy podvodu, pričom v minulosti už bolo na neho pôsobené aj nepodmiennečnými trestami odňatia slobody. Je teda osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestnej činnosti a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak tieto nevyužil. Predchádzajúce odsúdenia teda u neho nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto výrazne nepriaznivá. Povaha trestných činov spáchaných odsúdeným a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek kladnému hodnoteniu jeho správania vo výkone trestu, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli k opakovanému páchaniu trestných činov a preto nemožno dôvodne predpokladať, že povedie na slobode riadny život.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval za nutné krajský súd poukázať, pričom s podrobnejším odôvodnením odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v plnej miere stotožnil. Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného D. Y. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.